

טו:

אין דורשין פרק שני חגיגה

עין משפט
גר מצוה

מסורת הש"ס

א מ"י פ"ד מלכות
ח"ת הלכה א טושיע
י"ד ס"י רמז סוף ט:

תורה אור השלם

1. ואת שרוד מה תעשי
כי תלביש שני כי תעביר
עיר וכן כי תתקיע בנחש
ענין לשוא תתפח
קאסו כן עבדים נפשו
יבשה ר' ל
2. וקראש אמר אלהים
מה לו לספר חקי ותשא
בריתו עלי פיה:
3. לא נין לו ולא נבד
בעמו ואין שרוד
בנעוריו איוב ה' ט
4. כי שפתי בן ישרון
דעת ותודיע יבאש
פיה כי מלאך ה'
צבאות הוא: מלאכי ב'
5. ויהי אונן וישמע ר' ד
החיים ולבן שרוד
לדעתו: משה כ' ז'
6. ששני כי מלאך ה'
אונן ושכחו ענין ובית
אבין: הלכה ס' י'
7. לא גנת אונן ירדתי
לראות באביו הנחל
לראות הפרחה והגון
הגון הרעים:
8. לכה יתנה אמה איה
ספר איה שלק איה ספר
את המגדלים:
9. משכני אחרין נרדצה
הביאני המלך חנניו
נגילה ושמחתה כן
נכרתי רדתי עיני
מישקיים אהבתי:
ס' השירים א ד

גליון הש"ס

רש"י ד"ה ובר יוני וכו'
דרכים כש"ה: עין טעין
ק"ו ט"א:

לעני רש"י

משטי"א: אהן כל"ס:

רבינו חננאל

שכרם: והאי דברק אחר
ביקרו משום דהוה ר'
מאי ספצו ליה לחורו
במשכבה היה ליה לבו
ספן ואלי שמעתי
מחורו הפגורו והוא
מטיקא טינא היתה דלא
פסק זמר יוניי מיתרו
ובשעה שהיה עימד
במחורו הרבה ספרי
מניין היו נושין מחיקו
ויאמר לתרבות רעה. זה
שארם ר' מאיר מתי אמת
ואצלה עשן מקברו כלומר
דין אותו הקב"ה באש
ויקח מעלה עשן כדי
לשמטתו לו עונותיו ויבנה
לעולם ויבין שנתעב ר'
מאי למות ביקש רחמים
על זה וקבל תפלתו ויבין
שפת עלה עשן מקברו של
אחר. ור' יוחנן אמר כן
היה כהן. כלומר אחר שן
חכמי [בית] מרדשני
חטא אין בנו זכות לפני
הקב"ה להצילו מדינה של
ניכוס. מתי אמת ואספיק עשן מקברו.
לוא אל יבקשו תורה מפתיו. ואצ"ג דאמרין ר'
מאי קרא אחרונא אשכח וספן עליה דכתיב ה' אונן וישמע דברי חכמים ולבן תשית לדעתו לדעתם לא נאמר אלא לדעתו מכלל שיש לך לקבל תורתו ולא דעתו. ואמרין
קראי אחרוני ושניין הא דאמרין אם דומה הרב למלאך ה' צבאות כקשו תורה מפתיו כקשו תורה מפתיו רבנן. ושמעתיה ר' מאיר משום דגמר מאחר לא אמר הלכתא אפילו גדול ללמוד תורה מחבירו יא שמים טפי ערוף ליה. פי' שיהלא קליפתה שהיא
במטה חוקיה. פי' כנגדל הפורה. משנה דיועה היא. קלני מראשי קלני מוריעי כבר מירשונה בסנהדרין. פי' בעבדא דרשא בבית הדין. אף ר' עקיבא ביקש המלאכים לדחפו אמר הקב"ה הניחו לזקן זה ראוי הוא להסתכל

כי שכיב. אחר: אמרי. בקיע לא מידן נדייניה כו': חדא הוה ביננא. תלמוד אחד היה בינינו ונכשל ולא לתרבות רעה ואין כח
בין כולנו להביאו לעולם הנבא: אי נקטי ליה ביד מאן מרמי ליה כו'. אם אוחז אני בידו להביאו לעולם הנבא מי יקחנו מרמי. מרמי לשון
נוטל מידו ויש לו דוגמא בפסחים (דף י'): ארמוי ארמיייה מיניה גבי ככר כפי עכבר: מאן. כמו מנאי לשון קצר הוא: שומר הפסח.
של ניהנס לא עמד לפני רבינו בצוהך להביא אחר משם: לדעסם לא נאמר. אלמלא כרשישי עסיקין וקאמר הו' אונן: הטי אונן.
לשמעו ואת מעשיהם שכחי ואל
תלמדי אותן: גדול. היודע ליהר
[שלל ליתר] ממשעויו יכול ללמוד תורה
מפיו: סהלא. פרי החיון הנאלכ
בממרה: שיהלא. גרעינה המורקת:
[השסא קאמר]. עבשו שמע לקולך
ואמר שמועה מפיו: קלני מראשי.
רבי מאיר אמרה צמקת סנהדרין
(דף מו.) צמדש כי קללת אלהים
תלי (ודכיס כל) קל ליתא איני קל
ולשנא מעליא לניה הדבר כלפי
מעלה קלני מורועי ככר אני
מורועי שילמתי זה שמע בעונו:
ופלי בעיבאל דרשא. נשען
על הבריות: כרננן. בתלמידים
היוצאין לתרבות רעה: שוקלין.
לדרוש קל וחמור וממור מקל לפי
המשקלה של ק"ו: כנגדל הפורה
באורי. י"מ שדורשין גובהו של למ"ד
ודורשין בו לו זאת וי"א מגדל דור
הפלגה. ולי נראה מגדל הפסח לאורי
גרמין והן מהלכות אלהות מגדל של
עץ שקורין משטי"א ועומד כפתח
ותפחו פתוח לנקטה או לחצר שהוא
אורי כנסתם אלהות (פ"ד מ"ח) יענה
משנה מגדל העומר באורי: ד'
הדיעות. בלעס ודואג ואחמיהובל
וגחזי כפי' חלק: טינא היתה כלס.
רשעים היו מיימיהם: אחר מאי.
מפני מה נבא לידך קל ולא הגינה מורמו
והיה לו להניח כשבלל חורגן הנית
דכתיב צדיר לא ישמו יין וישעיה
מד: נושין מחיקו. קודם שהפיקו
עלמו לתרבות רעה אלמלא טינא הוות
בלבו: כל עמר דניחם ליורה סליק.
כל עמר שנימן ליורה של סממנין
לכצע עולה לו כצעו או אינו עולה
כלומר כל הלומדים לפני חכמים עולה
להן תורתן להגין עליהן מן החטא (ט):
כל דנקי אגב אימיה (ט) שלא
נתלכלך בגיזה עולה לו כצעו כלומר
כל שיראת חטאו קודמת לתכמתו
עולה לו כן גדלה בעיניו. ורבותו
מפרשין כל עמר דנחת ליורה סליק
כל שירד לידן כגינחם עולה אגב אמו
כמר כן ירמו שלא נרמס בעיט עולה לו
הכצע כלומר שיש זכויות בידו עולה:
מנאי

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

לינוקא פסוק לי פסוקך א"ל יואת שרוד מה
תעשי כי תלביש שני כי תעדי עדי זהב
כי תקרע בבוך עניך לשוא תתפח וגו'
עיליה לבי כנישחא אחריתי עד דעיליה
לתליסר בי כנישחא כולתו פסוק ליה כי
האי גוונא (ט) לבתרא א"ל פסוק לי פסוקך א"ל
ילרשע אמר אלהים מה לך לספר חקי
וגו' ההוא ינוקא הוה מנגמם בלישניה
אשתמע כמה דאמר ליה ולאלישע אמר
אלהים איבא דאמרי סכינא הוה בהדיה
וקרעיה ושרדיה לתליסר בי כנישתי ואיבא
דאמרי אמר אי הואי בידי סכינא הוה קרענא
ליה כי נח נפשיה דאחר אמרי לא מידן
לידייניה ולא לעלמא דאתי ליתי לא מידן
לידייניה משום דעסק באורייתא ולא
לעלמא דאתי ליתי משום דחטא אמר
ר"מ מושב דלידייניה וליתי לעלמא דאתי
מתי אמות ואעלה עשן מקברו כי
נח נפשיה דר' מאיר סליק קומרא מקבריה
דאחר אמר ר' יוחנן גבורתא
למקלא רביה (ט) חד הוה ביננא ולא
מצינן לאצוליה אי נקטיה ביד מאן מרמי
ליה מאן אמר מתי אמות ואכבה עשן
מקברו כי נח נפשיה דר' יוחנן פסק
קומרא מקבריה דאחר פתח עליה
ההוא ספרנא אפילו שומר הפתח לא
עמד לפניך רבינו בתו של אחר אתיא
לקמיה דרבי אמרה ליה רבי פרנסני
אמר לה בת מי את אמרה לו בתו של
אחר אני שרוד כמורגו אמרה לו וכו'
בעולם והא כתיב לא נין לו ולא נבד
בעמו ואין שרוד כמורגו אמרה לו וכו'
זכור לתורתו ואל תזכור מעשיו מיד
ירדה אש וסמכה בפסלו של רבי בבה
ואמר רבי ומה למתנגני כהן לומר
אחת כמה וכמה ור"מ
היכי גמר תורה מפומיה דאחר
והאמר רבה בר בר חנה אמר רבי
יוחנן (ט) מאי דכתיב כי שפתי כהן
ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי
מלאך ה' צבאות הוא אם דומה הרב
למלאך ה' צבאות יבקשו תורה מפיהו
ואם לאו אל יבקשו תורה מפיהו
אמר ר"ל ר"מ קרא אישכח ודרש
הט אונן ושמע דברי חכמים ולבן
תשית לדעתו לדעתם לא נאמר אלא
לדעתו רב חנינא אמר מהכא שמועי
בת וראי והטי אונן ושכחי עמך
ובית אבך וגו' קשו קראי אהרדי לא
קשיא הא בגדול הא בקטן כי אתא
רב דימי אמר אמרי כמערכא ר"מ (ט)
אכל תחלא ושרא שיחלא לברא דרש
רב מאי דכתיב אל גנת אגוז ירדתי
לראות באביו הנחל וגו' למה
נמשלו ת"ח לאגוז לומר לך מה אגוז
זה אע"פ שמלוכלך בטיט וכצויה
אין מה שבתוכו נמאס אף ת"ח אע"פ
שסרח אין תורתו נמאסת אישכחיה
רבה בר שילא לאליהו א"ל מאי קא
עביד הקב"ה א"ל קאמר שמעתא
מפומייהו דכולהו רבנן ומפומיה
דר"מ לא קאמר א"ל אמאי משום דקא
גמר שמעתא מפומיה דאחר א"ל
אמאי ר"מ רמון מצא תוכו אכל קליפתו
ורק א"ל השתא קאמר מאיר בני (ט)
אומר (ט) בומן שארם מצטער שכינה
מה לשון אומרת קלני מראשי קלני
מורועי אם כך הקב"ה. מצטער על דמון
של רשעים (ט) ק"ו על דמון של
צדיקים שנשפך אישכחיה שמואל לרב
היהודא דתלי בעיבא דרשא וקא בכי
א"ל (ט) שיננא מאי קא בכית א"ל מי
זוטרא מאי

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

הגהות הב"ח

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה

אין דורשין פרק שני חגיגה